

แบบฟอร์ม Knowledge Capture

เรื่อง การเผยแพร่องค์ความรู้การปลูกป่า 3 อย่าง ประโยชน์ 4 อย่าง

สรุปโดย นายณรงค์กรณ์ คำพาย หัวหน้างาน (ระดับ 6) งานสวนป่าช่องเม็ก องค์กรอุตสาหกรรมป่าไม้ เขตอุบลราชธานี องค์กรอุตสาหกรรมป่าไม้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. บริบทหรือความเป็นมา

ตามแนวพระราชดำรัสเกี่ยวกับป่า ๓ อย่าง ประโยชน์ ๔ อย่าง ที่ได้พระราชทาน ณ โรงแรมริมคำ จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๓ “การปลูกป่าถ้าจะให้ราษฎร์ประโยชน์ให้เข้ายู่ได้ให้ใช้วิธีปลูกได้ สามอย่าง แต่มีประโยชน์สี่อย่าง คือ ไม่ใช้สอย ไม่กิน ไม่เศรษฐกิจ โดยปลูกรองรับการชลประทาน ปลูกรับซับน้ำและปลูกอุดช่องไหหล่ตามร่องห้วย โดยรับน้ำฝนอย่างเดียว ประโยชน์ที่สี่คือ ได้ระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ”

การปลูกป่า ๓ อย่าง ประโยชน์ ๔ อย่างคือ การรักษาทรัพยากรธรรมชาติด้วยพระบรมราชโองการ ภูมิปัญญาอย่างชาญฉลาดให้เกิดประโยชน์แก่ปวงชนมากที่สุดด้วยวิถีชีวิตร่วมกัน พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ทรงแนะนำการปลูกป่าในเชิงผสมผสาน ทั้งด้านเกษตร วิทยาศาสตร์ และเศรษฐกิจสังคมไว้เป็นมรดกโลกป่าแบบลักษณะเบ็ดเสร็จนั้นไว้ด้วย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ทรงมีพระราชดำรัส ความว่า “ป่าไม้ที่จะปลูกนั้น สมควรที่จะปลูกแบบป่าใช้ไม้หนึ่ง ป่าสำหรับใช้ผลหนึ่ง ป่าสำหรับใช้เป็นไฟน้อยหนึ่ง อันนี้แยกออกไปเป็นกว้างๆ ใหญ่ๆ การที่จะปลูกต้นไม้สำหรับได้ประโยชน์ ตั้งนี้ ในคำวิเคราะห์ของ กรมป่าไม้ รู้สึกว่าจะไม่ใช่ป่าไม้ จะเป็นสวนมากกว่าเป็นป่าไม้ แต่ว่าในความหมายของการช่วยเพื่อต้นน้ำลำธารนั้น ป่าไม้เช่นนี้จะเป็นสวนผลไม้ก็ตาม หรือเป็นสวนไม้ฝืนก็ตาม นั่นแหล喙เป็นป่าไม้ที่ถูกต้อง เพราะทำหน้าที่เป็นป่า คือ เป็นต้นไม้และทำหน้าที่เป็นทรัพยากรในด้านสำหรับเป็นผลที่มาเป็นประโยชน์แก่ประชาชนได้”

ในการปลูกป่า ๓ อย่าง พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระราชอิบยาถึงประโยชน์ในการปลูกป่าตามพระราชดำริว่า “การปลูกป่า ๓ อย่าง แต่ให้ประโยชน์ถึง ๔ อย่าง ซึ่งได้มีผล ไม้สร้างบ้าน และไม้ฝืนนั้น สามารถให้ประโยชน์ได้ถึง ๔ อย่าง คือนอกจากประโยชน์ในตัวเองตามข้อแล้ว ยังสามารถให้ประโยชน์อันที่ ๔ ซึ่งเป็นข้อสำคัญ คือ สามารถช่วยอนุรักษ์ดินและต้นน้ำลำธารด้วย”

พระดำริเพื่อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าไม้ ดำเนินการในหลายส่วนราชการ ทั้งกรมป่าไม้ และศูนย์ศึกษาการพัฒนาอันเนื่องมาจากพระราชดำริทุกแห่ง คือ การปลูกป่าใช้สอย โดยดำเนินการปลูกพันธุ์ไม้ต่อเรื่องสำหรับตัดกิ่งมาทำฟืนเผาถ่าน ตลอดจนไม้สำหรับใช้ในการก่อสร้างและหัตถกรรม ส่วนใหญ่ได้มีการปลูกพันธุ์ไม้ต่อเรื่องเป็นสวนป่า เช่น ยุคลิปตัส ขี้เหล็ก ประดู่ แคร กระถินยักษ์ และสะเดา เป็นต้น

เพื่อสนองนโยบายในการขับเคลื่อนพัฒนาประเทศตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน ตามภารกิจ ๑๐ เรื่อง โดยดำเนินการตามภารกิจและบูรณาการในส่วนของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ภารกิจที่ ๒ คนไทยไม่ทั้งกัน เรื่องการจัดการที่ดินทำกินให้ชุมชน และภารกิจที่ ๓ ชุมชนอยู่ดีมีสุข ได้แก่ (๑) สิ่งแวดล้อมที่ดี (๒) การสร้างป่าสร้างรายได้ (๓) ปลูกป่า ๓ อย่าง ประโยชน์ ๔ อย่าง (๔) ให้คนอยู่กับป่า (๕) ป่าชุมชน และ (๖) การพัฒนาแหล่งน้ำ/น้ำบาดาล

องค์กรอุตสาหกรรม...

องค์การอุตสาหกรรมป้าไม้ ซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่งในกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงขออนุมัติพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร มาปฏิบัติโดย พิจารณาพื้นที่สวนป่าที่มีศักยภาพ จัดทำแปลงสาธิตการปลูกป่า ๓ อย่าง ประโยชน์ ๔ อย่าง เพื่อเป็นแหล่งศึกษาความรู้แก่เยาวชน เพิ่มบทบาทการมีส่วนร่วมของราษฎรในชุมชนมีสิทธิ์ได้รับประโยชน์จากทรัพยากรป่าไม้และให้ชุมชนจะได้รักษาทรัพยากรป่าไม้ไว้อย่างยั่งยืน

สวนป่าซึ่งองค์การ ตั้งอยู่ที่ ตำบลซ่องเม็ก อำเภอสิรินธร จังหวัดอุบลราชธานี เป็นสวนป่าหนึ่ง ที่มีศักยภาพในการพัฒนาพื้นที่สวนป่าจัดทำแปลงสาธิตปลูกป่า ๓ อย่าง ประโยชน์ ๔ อย่าง เนื่องจาก พื้นที่สวนป่าตั้งอยู่ใกล้แหล่งพื้นที่ชุมชน ผืนป่าค่อนข้างอุดมสมบูรณ์ เหมาะกับการปลูกต้นไม้ และอนุรักษ์ พื้นที่ต้นน้ำลำธาร ได้ดำเนินการปลูกแปลงสาธิตปลูกป่า ๓ อย่าง ประโยชน์ ๔ อย่าง ขึ้นในปี ๒๕๖๑ เนื้อที่ ๒๐ ไร่ ซึ่งในปัจจุบัน มีศักยภาพเหมาะสมที่จะให้เป็นแหล่งเรียนรู้ด้านการปลูกป่าแก่ราษฎรในชุมชน

2.วิธีการ/ขั้นตอน/ หรือกระบวนการที่เรียนรู้

การจำแนกป่า 3 อย่าง

1. ป่าไม้ใช้สอย คือ ไม้เตี้เร้า สำหรับใช้ในครัวเรือน เช่น สะเตา ไม้ไผ่
2. ป่าไมกินได้ คือ ไม้ผล เช่น มะม่วง และผักกินใบต่างๆ
3. ป่าไม้เศรษฐกิจ คือ ไม้ที่ปลูกไว้ขาย หรือไม้เศรษฐกิจ เช่น ไม้สัก

การจำแนกป่า 3 อย่าง ประโยชน์ 4 อย่าง จำแนกประโยชน์แต่ละอย่างออกเป็น

1. ป่าไม้ใช้สอย นำมาสร้างบ้าน ทำเล้าเป็ด เล้าไก่ ด้านจดหมาย ทำหัตกรรม หรือกระหงใช้เป็น เชือเพิง (ฟืน) ในการหุงต้ม
2. ป่าไมกินได้ นำมาเป็นอาหาร ทั้งพืชกินใบ กินผล กินหัว และเป็นยาสมุนไพร
3. ป่าไม้เศรษฐกิจ เป็นแหล่งรายได้ของครัวเรือน เป็นพืชที่สามารถนำมาจำหน่ายได้
4. ประโยชน์ในการช่วยอนุรักษ์ดินและน้ำ การปลูกพืชที่หลากหลายอย่างเป็นระบบ จะช่วยสร้าง สมดุลของระบบนิเวศในสวน ช่วยปกป้องผิวดินให้ชุ่มชื้น ดูดซับน้ำฝน และค่อยๆ ปลดปล่อยความชื้นสู่สวน

การจัดโครงสร้างและลำดับชั้นของการปลูกป่า 3 อย่างประโยชน์ 4 อย่าง

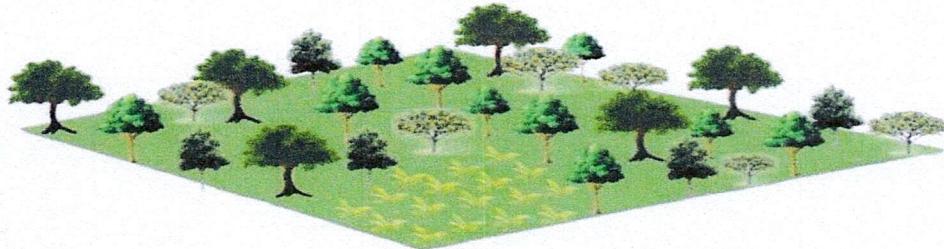
โครงสร้าง หมายถึง ส่วนประกอบสำคัญๆ ซึ่งนำมาร่วมเข้าด้วยกันให้เป็นรูปร่างเดียวกัน ลำดับชั้น หมายถึง การลดหลั่นกันไปเป็นแต่ละระดับๆ

การจัดโครงสร้างและลำดับชั้นของการปลูกป่า 3 อย่างประโยชน์ 4 อย่าง หมายถึง การจัดรูปแบบ การปลูกป่าซึ่งประกอบด้วยไม้หลัก ไม้รอง พืชเกษตร ตามวัตถุประสงค์ของผู้ปลูก

3. เทคนิคหรือกลยุทธ์ที่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้

การปลูกไม้ผสมในลักษณะบ้านสวน

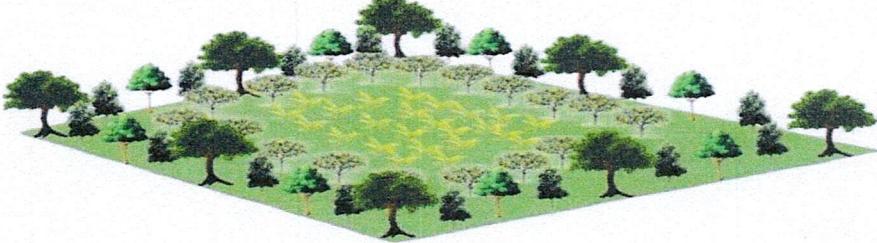
การปลูกไม้ผสมในลักษณะบ้านสวน

- วัตถุประสงค์** เพื่อปลูกไม้กินได้ ไม่ใช้สอย รวมทั้งสมุนไพร ไว้ใช้ในครัวเรือน
ชนิดไม้ที่ปลูก ไม้อเนกประสงค์ประเภทโตเรื้و เช่น สะเดาบ้าน กระถิน ขี้เหล็ก มะขาม ໄฟ ปลูกร่วมกับไม้ผล เช่นมะม่วง ฝรั่ง มะพร้าว น้อยหน่า และพืชสวน เช่น ขิง ข่า ตะไคร้
ตัวแหน่งการปลูก ควรปลูกผสมกันโดยสุ่ม ควรให้ระยะระหว่างต้นประมาณ 6-8 เมตร และแยกพืชล้มลุก หรือพืชสวนครัวออกไว้ค่อนละส่วน

การปลูกไม้ป่าเป็นแนวเขตหรือล้อมไร่นา

การปลูกไม้ป่าเป็นแนวเขตหรือล้อมไร่นา

- วัตถุประสงค์** เพื่อเป็นแนวเขตของพื้นที่หรือแนวป้องกันลมพายุ และไม่ใช้สอยในครัวเรือน
ชนิดไม้ที่ปลูก ไม้อเนกประสงค์ประเภทโตเรื้อ เช่น สะเดาบ้าน กระถิน ขี้เหล็ก มะขาม ໄฟ ปลูกร่วมกับไม้พื้นเมืองที่มีค่า เช่น สัก พะยูง ล้อมพืชสวนหรือพืชไร่ต่างๆ
ตัวแหน่งการปลูก ปลูกไม้ป่าเป็นแนวเดี่ยวหรือเป็นแนบล้อมพื้นที่ ระยะห่างระหว่างต้นหรือແตรวจสอบกับขนาดและรูปทรงของเรือนยอด เช่น ไม้เรือนยอดคบ ใช้ระยะปลูก 1.5 เมตร หรือ 2.0 เมตร ไม้เรือนยอดกว้างหรือมีกิ่งก้านมาก ใช้ระยะปลูก 3.0 เมตร หรือ 4.0 เมตร

การปลูกไม้ผล...

การปลูกไม้ผลผสมไม้ป่าโดยระบบบวนเกษตร

การปลูกไม้ผลผสมไม้ป่าโดยระบบบวนเกษตร

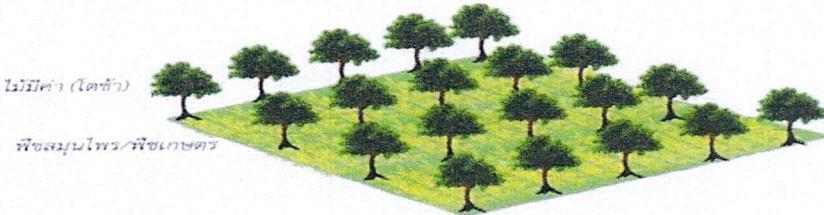
วัตถุประสงค์ เป็นการจัดการพื้นที่อย่างผสมผสานระหว่างการปลูกไม้ป่า ไม้ผล ลักษณะเพื่อเป็นอาหารใช้สอยในครัวเรือนและจำหน่ายเป็นรายได้

ชนิดไม้ที่ปลูก ปลูกไม้ผล เพื่อเป็นอาหาร เช่น มะม่วง มะขามหวาน ร่วมกับ ไม้ต้นเรื้อรังประเภทที่ 1 เป็นไม้เพื่อก่อสร้าง เช่น สะเดา ไม้ต้นเรื้อรังประเภทที่ 2 เช่น กระถินเทพารักษ์ กระถินธนรงค์ ปลูกเพื่อเป็นเชือเพลิง รวมทั้งการปรับปรุงดิน โดยมีพืชเกษตรร่วมด้วย

ตำแหน่งการปลูก ปลูกไม้ยืนต้นทั้ง 3 ชนิด สลับในแนวเดียวกัน ไม้ผลปลูกระยะ 8×16 เมตร ไม้ต้นเรื้อรังประเภทที่ 1 ปลูกระยะ 8×16 เมตร ไม้ต้นเรื้อรังประเภทที่ 2 ปลูกระยะ 8×8 เมตร

การปลูกผสมไม้ป่า (โตข้า) สลับเป็นแนวกับการปลูกพืชไร่

การปลูกผสมไม้ป่า(โตข้า)สลับเป็นแนวกับการปลูกพืชไร่

วัตถุประสงค์ จัดการพื้นที่เพื่อต้องการผลผลิตไม้ขนาดใหญ่ คุณภาพสูงที่ใช้ในการก่อสร้าง ทำเฟอร์นิเจอร์ เพื่อการค้า หรือเพื่อใช้สอยส่วนตัว

ชนิดไม้ที่ปลูก ไม้พื้นเมืองมีค่าทางเศรษฐกิจคุณภาพสูง เพื่อใช้เป็นไม้ก่อสร้างหรือทำเฟอร์นิเจอร์ เช่น ไม้สัก ไม้ยانนา ไม้พะยูง

ตำแหน่งการปลูก กรณีปลูกไม้พื้นเมืองมีค่า ซึ่งโตข้า ควรปลูกเป็นแนวเดียว ระยะปลูก 2×8 ทำการลิดกิงทุกปี และขุดร่องห่างจากตัวไม้ 1.50 เมตร เพื่อตัดระบบราก ในปีที่ 3 เพื่อลดการแก่งแย่งแสง และอาหาร และทำการตัดขยายระยะแบบตันเว้นตันเมื่อเรือนยอดของไม้ป่าชำติดกัน และเมื่อเรือนยอดซึ้งกันอึกให้ทำการตัดขยายระยะครั้งที่สองอีกครั้งหนึ่งของจำนวนที่เหลือ โดยให้เหลือตันไม้สำหรับตัดฟันครั้งสุดท้ายประมาณ $20 - 25$ ตันต่อไร่ ปลูกพืชไร่ระหว่าง畦ของไม้ป่า โดยปลูกให้ห่างจากแนวของไม้ป่าประมาณ 50 เซนติเมตร และปีที่ $2 - 5$ ให้ปลูกห่างเพิ่มขึ้นปีละ 50 เซนติเมตร

การปลูกผสมไม้ป่า...

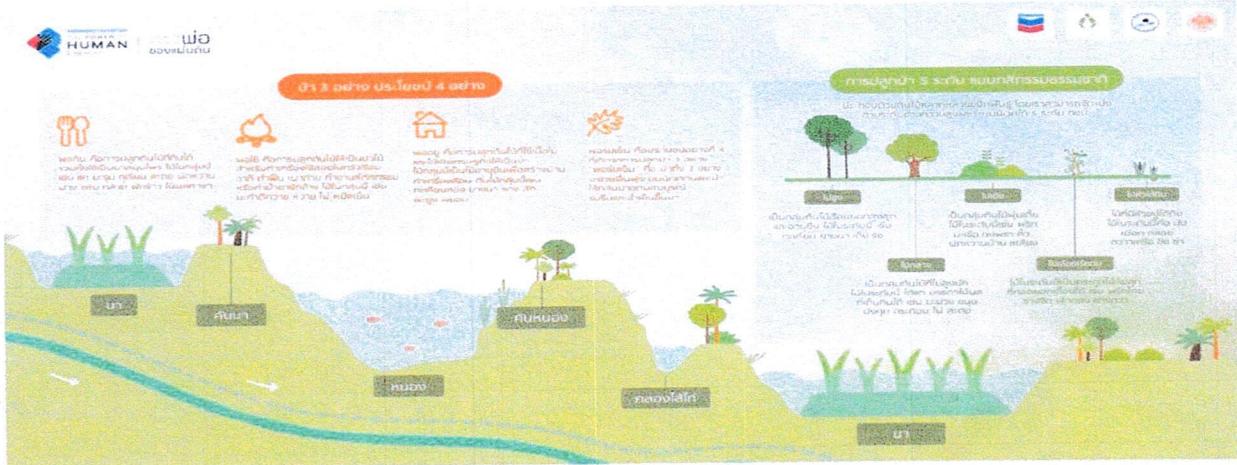
การปลูกผสมไม้ป่า (โตเริ่ว) สลับแบบกับการปลูกพืชไร่

- วัตถุประสงค์** จัดการพื้นที่เพื่อต้องการผลผลิตทั้งทางด้านการเกษตรและการป่าไม้ในปริมาณที่สมดุลกัน เพื่อประโยชน์ร่วมกันในลักษณะของการปลูกป่าชุมชน
- ชนิดไม้ที่ปลูก** ไม้ยุคालิปตั้สที่ปรับปรุงพันธุ์แล้ว เพื่อใช้เป็นไม้ก่อสร้าง ไม้กระถินเทพาหรือไม้กระถินลงครุกผสม เพื่อใช้เป็นเชื้อเพลิงและปรับปรุงดิน ปลูกไม้ยุคालิปตัsslับกับกระถินเทพาหรือกระถินลงครุกผสมต้นเว้นต้นในแต่ละแฉว
- ตำแหน่งการปลูก** กรณีปลูกไม้โตเริ่ว ควรปลูกเป็นแบบ ไม้ป่าหนึ่งແฉวมี 2-3 แฉว ระยะห่างระหว่างต้น 2 เมตร ระยะระหว่าง แฉว 3 หรือ 4 เมตร ระยะระหว่างແฉวของไม้ป่า 16 – 20 เมตร ทำการลิดกิ่งทุกปี และขุดร่องห่างจากต้นไม้ 1.50 เมตร เพื่อตั้งระบบ rak ในปีที่ 3 เพื่อลด การแก่งแย่งแสงและอาหาร ปลูกพืชไร่ระหว่างแฉวของไม้ป่า โดยปลูกให้ห่างจากแฉวของไม้ป่าประมาณ 50 เซนติเมตร และปีที่ 2 – 5 ให้ปลูกพืชพืชปีละ 50 เซนติเมตร

4. ประเด็นความรู้สำคัญ

รูปแบบโครงสร้างป่า 3 อย่างประโยชน์ 4 อย่าง

การปลูกป่า 5 ระดับ ...

การปลูกป่า 5 ระดับ ตามลำดับขั้นเรือนยอด

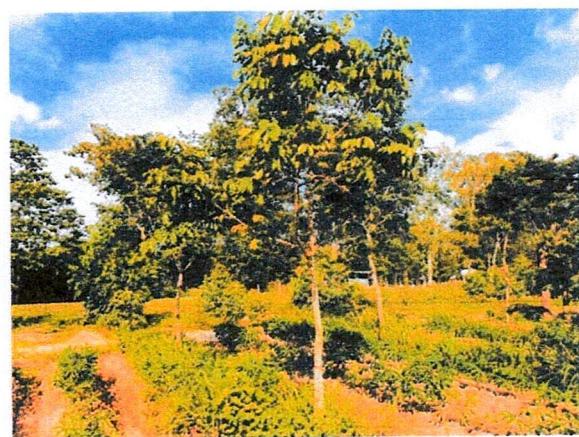
1. ไม้สูง เป็นกลุ่มไม้เรือนยอดสูงสุดและอายุยืน ไม้ในระดับนี้ เช่น สัก ตะเคียน ยางนา พะยอม เที่ยง พลวง กราด เต็ง รัง
2. ไม้กลาง เป็นกลุ่มต้นไม้ที่ไม่สูงนัก ไม้ในระดับนี้ ได้แก่ บรรดาไม้ผลที่เก็บกินได้ เช่น มะม่วง ขนุน มังคุด กระท้อน ไฝ สะตอ
3. ไม้เตี้ย เป็นกลุ่มต้นไม้พันธุ์พุ่มเตี้ย ไม้ในระดับนี้ เช่น พริก มะเขือ กะเพรา ตัว ผักหวานบ้าน เหลียง
4. ไม้เลือยเรียดิน ไม้ในระดับนี้เป็นตราชูลไม้ล้มลุกที่หอดยอดเลือยได้ เช่น พริกไทย راجจิต พิกทองแดงกวาว
5. ไม้หัวใต้ดิน ไม้หัวอยู่ใต้ดิน ไม้ในระดับนี้ คือ มัน เมือก กลอย กวางเครือ ชิง ช่า

ตัวอย่างแปลงปลูกป่า 3 อายุ ประโยชน์ 4 อายุ ของสวนป่าช่องเม็ก

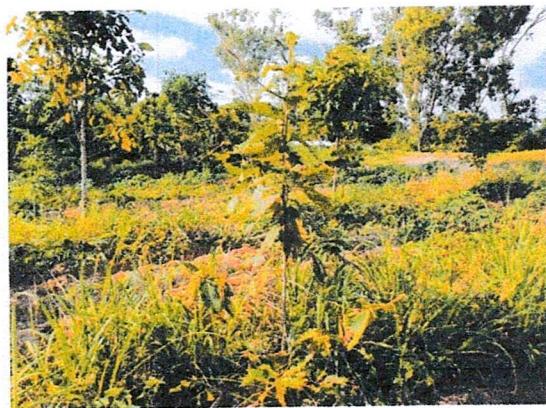

ตัวอย่างแปลงปลูกป่า 3 อายุ ประโยชน์ 4 อายุ ไม้สูง

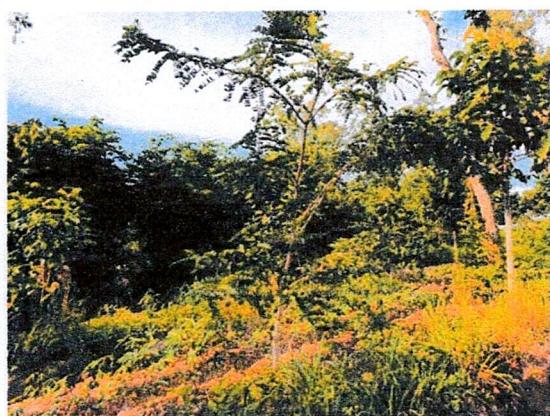
พะยอม

แเดง

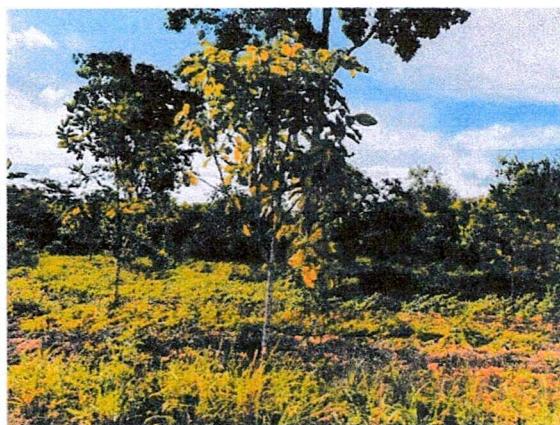

ยางนา

ตัวอย่างแปลงปลูกป่า 3 อย่าง ประโยชน์ 4 อย่างไม้กลาง

มะขามป้อม

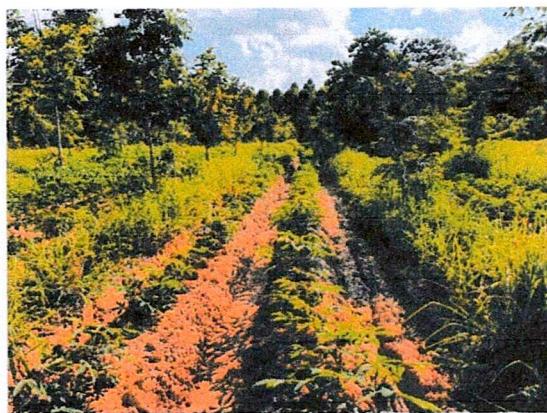

มะม่วง

ตัวอย่างแปลงปลูกป่า 3 อย่าง ประโยชน์ 4 อย่างไม้หัวได้ดิน

มันสำปะหลัง

5. บทสรุป

1. เพื่อปลูกไม้กินได้ ไม่ใช้สอย รวมทั้งสมุนไพร ไว้ใช้ในครัวเรือน
2. เพื่อเป็นแนวเขตของพื้นที่หรือแนวป้องกันลมพายุ และไม่ใช้สอยในครัวเรือน
3. เป็นการจัดการพื้นที่อย่างผสมผสานระหว่างการปลูกไม้ป่า ไม้ผล ละพืชไร่ เพื่อเป็นอาหารใช้สอยในครัวเรือนและจำหน่ายเป็นรายได้
4. จัดการพื้นที่เพื่อต้องการผลผลิตไม่ขนาดใหญ่ คุณภาพสูงที่ใช้ในการก่อสร้าง ทำเฟอร์นิเจอร์ เพื่อการค้า หรือเพื่อใช้สอยส่วนตัว
5. จัดการพื้นที่เพื่อต้องการผลผลิตทั้งทางด้านการเกษตรและการป่าไม้ในปริมาณที่สมดุลกัน เพื่อประโยชน์ร่วมกันในลักษณะของการปลูกป่าชุมชน